

19 Μαΐου, 1990

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΥΖΟΣ ΧΡ. ΖΑΜΠΑΚΚΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 678/86).

Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Σε αντίθεση προς βεβαιωτική πράξη
— Αρχές — Περιστάσεις του εκτελεστού χαρακτήρα της πράξης στην
κριθείσα περίπτωση.

Φρέατα — Ανόρυξη — Άδεια ανόρυξης — Προϋποθέσεις και διαδικα- 5
σία έκδοσής της σε περίπτωση που αφορά προστατευόμενη περιοχή
— Κακή εφαρμογή του καθεστώτος στην κριθείσα περίπτωση.

Αίτηση Ακυρώσεως — Λόγοι ακυρώσεως — Κακή χρήση διακριτικής 10
ευχέρειας και υπέρβαση εξουσίας — Περιστάσεις στοιχειοθέτησης
της ακυρότητας στην κριθείσα περίπτωση.

[Πέραν των ανωτέρω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβά-
ζεται ως σύνολο.]

15

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Επαρχου Λεμεσού να 20
απορρίψει αίτημα του αιτητή για έκδοση άδειας για ανόρυξη λάκ-
κου στο κτήμα του στο χωριό Διερώνα, της Επαρχίας Λεμεσού.

Π. Παύλου, για τον Αιτητή.

25

Χ. Κυριακίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για

τον Καθ' ου η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή ζητά την ακύρωση της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με ημερομηνία 22/8/86, με την οποία απέρριψαν την αίτησή του για έκδοση άδειας για ανόρυξη λάκκου στο κτήμα του, στο χωριό Διερώνα της Επαρχίας Λεμεσού.

10 Τα γεγονότα σε συντομία είναι τα εξής: Ο αιτητής είναι ιδιοκτήτης ενός χωραφιού και περβολότοπου, στο χωριό Διερώνα της Επαρχίας Λεμεσού, που έχει έκταση 15 στρέμματα και 3 προστάθια, από τα οποία 5 σκάλες περίπου, είναι φυτεμένα με μανταρινιές. Στα τελευταία 12 περίπου χρόνια, το κτήμα του αιτητή, δε διαθέτει ικανοποιητική ποσότητα νερού για άρδευση των δέντρων που βρίσκονται σε αυτό και ο αιτητής υπέβαλε αίτηση για ανόρυξη λάκκου. Στις 10/12/1981, ο καθ' ου η αίτηση, εξέδωσε την υπ' αριθμό 048110 άδεια στον αιτητή, για ανόρυξη λάκκου στο κτήμα του. Μέχρι την 9/12/1982 που είχε λήξει η άδειά του, δεν είχε αρχίσει την ανόρυξη λάκκου όπως ρητά προβλέπει το εδάφιο (4) του άρθρου 3 του Περί Φρεάτων Νόμου, Κεφ. 351 και Νόμων 47/61, 19/62 και 88/84.

25 Στις 11/12/1982, ο αιτητής ζήτησε ανανέωση της πιο πάνω άδειας η οποία όμως δεν του παραχωρήθηκε, γιατί ο Διευθυντής του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, με σημείωση του (Παράρτημα Α στην ένσταση), δε συνιστούσε την ανανέωση της άδειας, επειδή είχε ανορυχθεί κυβερνητική διάτρηση, με αριθμό 14/82 στην περιοχή, και όταν δοκιμάστηκε η απόδοση της διάτρησης αυτής, επηρεάστηκαν οι αποδόσεις των πηγών σε μεγάλη απόσταση στην περιοχή αυτή, του χωριού Διερώνα. Ο Έπαρχος Λεμεσού, ζήτησε τις απόψεις του Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, που είναι ο Σύμβουλος του κράτους για το θέμα των νερών, επειδή η περιοχή είχε κηρυχθεί ως προστατευόμενη περιοχή, σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 4 του Κεφ. 351. Ο καθ' ου η αίτηση, με βάση το σημείωμα του Διευθυντή, απέρριψε την αίτηση για ανανέωση, με την επιστολή του ημερομηνίας 24/1/1983 (Παράρτημα Β στην ένσταση).

40 Στις 1/2/1983, ο αιτητής υπέβαλε νέα αίτηση για επανεξέταση της αρχικής αίτησης για ανανέωση (Παράρτημα Γ στην ένσταση), στην οποία ο καθ' ου η αίτηση απάντησε με την επιστολή του ημερομηνίας 15/4/1983, αρνητικά (Παράρτημα Δ στην ένσταση).

Στις 28/10/1985, ο αιτητής υπέβαλε αίτηση για άδεια ανόρυξης λάκκου σε άλλο σημείο του κτήματός του (Παράρτημα Ε στην ένσταση), στην οποία ο καθ' ου η αίτηση, με επιστολή του ημερομηνίας 22/9/1986, αρνήθηκε να παραχωρήσει την άδεια (Παράρτημα ΣΤ στην ένσταση). Για το λόγο αυτό ο αιτητής κατεχώρησε την πα- 5
ρούσα προσφυγή.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, ισχυρίστηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση που περιέχεται στην επιστολή 22/9/86, είναι βεβαιωτική και ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. 10
Προτού εξετάσω την ουσία της προσφυγής, θα επιληφθώ της προδικαστικής ένστασης.

Η θέση του αιτητή, είναι ότι για να είναι βεβαιωτική μια απόφαση, πρέπει "εξ ορισμού" να είναι απόφαση πάνω σε ακριβώς το 15
ίδιο ζήτημα, για το οποίο υπήρξε προγενέστερη απόφαση. Βασίστηκε δε, στα πορίσματα νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, στη σελίδα 241, που αναφέρει: "Δεν συνιστά βεβαιωτική πράξη πράξεις μη ταυτιζόμενη πλήρως κατά το περιεχόμενον αυτής προς την προηγούμενη ...". Ο ευπαίδευτος δικη- 20
γόρος του αιτητή, ισχυρίστηκε ότι στην προκειμένη περίπτωση, η μόνη προγενέστερη απόφαση πάνω στο ίδιο ζήτημα, ήταν εκείνη με την οποία δόθηκε αρχικά στον αιτητή άδεια για ανόρυξη λάκκου με ημερομηνία 10/12/1981. Το πρόβλημα δημιουργήθηκε ακριβώς γιατί η επίδικη απόφαση δεν ήταν "βεβαιωτική" της μόνης προη- 25
γούμενης απόφασης στο ίδιο ακριβώς ζήτημα. Ο αιτητής, ζήτησε ανόρυξη λάκκου σε διαφορετικό σημείο του κτήματός του, από εκείνο που ζήτησε όταν του παραχωρήθηκε η πιο πάνω άδεια στις 10/12/1981. Οι επόμενες (εκείνης της πρώτης απόφασης) απορριπτικές αποφάσεις (Παράρτημα Β και Δ στην ένσταση), δεν αφο- 30
ρούν καθόλου το ίδιο ζήτημα. Επρόκειτο για απόρριψη αιτήσεων, για ανανέωση της άδειας για ανόρυξη λάκκου, που είχαν υποβληθεί μετά την εκπνοή της άδειας, χωρίς να έχει στο μεταξύ αρχίσει η ανόρυξη του λάκκου. Το γεγονός, τόνισε ο δικηγόρος του αιτητή, ότι στο γράμμα του, στις 24/1/1983 (Παράρτημα Β της ένστα- 35
σης), ο Έπαρχος προχωρεί χωρίς να το ζητήσει κανένας, και αναφέρει ότι εξέτασε το ενδεχόμενο να εκδώσει νέα άδεια και ότι και η έκδοση νέας άδειας, δεν είναι δυνατή, δεν μπορεί να σημαίνει τίποτε άλλο παρά έκφραση γνώμης ή/και πρόθεσης. Εκείνο που στην πραγματικότητα λέγει ο Έπαρχος, είναι ότι αν ο αιτητής υπέβαλλε 40
νέα αίτηση (που δεν υπέβαλε), αυτή θα απορριπτόταν.

Ο δικηγόρος του αιτητή, περαιτέρω ισχυρίστηκε, ότι δεν υπάρχει τίποτε στο Νόμο που να εμποδίζει ένα πολίτη, του οποί-

5 ου η αίτηση για ανόρυξη λάκκου σε ένα σημείο του κτήματός του απορρίφθηκε, να υποβάλει άλλη αίτηση για άλλο σημείο. Το γεγονός ότι και η δεύτερη αίτηση απορρίπτεται, δεν προσδίδει στη δεύτερη απόφαση του χαρακτήρα της βεβαιωτικής πράξεως και κατά συνέπεια, ο χρόνος για προσβολή της μεταγενέστερης απόφασης, αρχίζει να μετρά από την ημερομηνία της μεταγενέστερης και όχι από την ημερομηνία της πρώτης απόφασης.

10 Συμφωνώ με την επιχειρηματολογία του αιτητή. Στην προκειμένη περίπτωση, η έκταση του κτήματος του αιτητή είναι μεγάλη, περίπου 15 σκάλες και η αιτούμενη διάτρηση είναι σε απόσταση από τη διάτρηση που του δόθηκε η άδεια υπ' αριθμό 048110 και που τελικά ο αιτητής δεν την ανόρυξε. Συνεπώς, τα κριτήρια όπως λ.χ. οι αποστάσεις από άλλες πηγές, είναι διαφορετικές στην υπό

15 κρίση απόφαση από τις αποστάσεις που είχε η διάτρηση από άλλες πηγές που τελικά δεν ανορύχθηκαν από τον αιτητή. Καταλήγω, ότι η υπό κρίση απόφαση δεν είναι βεβαιωτική προγενέστερης απόφασης και κατά συνέπεια η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη.

20 Θα εξετάσω τώρα, την ουσία της υπόθεσης:

Ο πρώτος νομικός λόγος που αναφέρει ο αιτητής για την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, είναι ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε χωρίς να ακολουθηθεί η διαδικασία που καθορίζει ο Νόμος. Η περιοχή στην οποία βρίσκεται το κτήμα του αιτητή, έχει κηρυχθεί ως προστατευόμενη περιοχή, με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, με ημερομηνία 7/11/1981, και σύμφωνα με το άρθρο 4(1) του Κεφ. 351, έπρεπε να ληφθούν οι απόψεις του πρώτου Λειτουργού Αναπτύξεως Υδάτων και ο

25 Έπαρχος παρέλειψε να ζητήσει τις απόψεις του κατά Νόμον αρμόδιου, που αποτελεί παραβίαση της διαδικασίας που προνοεί ο Νόμος. Περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι η μόνη περίπτωση που ζητήθηκε η άποψη του Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, είναι εκείνη που αναφέρεται στο Σημείωμα 23 του Τεκμηρίου 1, που είναι ο σχετικός φάκελος της Διοίκησης, με ημερομηνία 3/4/1984, που δεν αφορά την υπό κρίση απόφαση.

40 Από το Τεκμήριο 1 που είναι ο σχετικός φάκελος της Διοίκησης, φαίνεται ότι ζητήθηκε η άποψη του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων και ο Επαρχιακός Μηχανικός του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων Λεμεσού, στις 20/5/1986 υιοθέτησε τις απόψεις του Σημειώματος 23 που φέρουν ημερομηνία - όπως ανάφερα πιο πάνω - 3/4/1984.

Είμαι της γνώμης, ότι ο Επαρχιακός Μηχανικός του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων Λεμεσού, ενήργησε εκ μέρους του Πρώτου Λειτουργού Αναπτύξεως Υδάτων (ο όρος "Διευθυντής Αναπτύξεως Υδάτων", έχει αντικατασταθεί σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου 47/61, με τον όρο "Πρώτος Λειτουργός Αναπτύξεως Υδάτων") και επομένως, υπήρξε συμμόρφωση με το άρθρο 4(1) του Κεφαλαίου 351.

5

Στο Σημείωμα 23 που υιοθετείται από το Σημείωμα 28, ο Διευθυντής του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, συστήνει την έκδοση άδειας ανόρυξης λάκκου στον αιτητή, με όρους, επειδή "δεν θα έχει δυσμενείς επιπτώσεις στις πηγές της περιοχής, που σημειωτέον βρίσκονται σε απόσταση μεγαλύτερη των 800 ποδών από το αιτούμενο σημείο για ανόρυξη της γεώτρησης". Οι όροι που εισηγήθηκε ο Διευθυντής του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, ήταν ότι το νερό της αιτούμενης διάτρησης, θα χρησιμοποιείται σαν συμπληρωματικό των πηγών και αποκλειστικά για την άρδευση των υφιστάμενων δέντρων (Βλ. Σημείωμα 23, Τεκμήριο 1).

10

15

Στο Σημείωμα 30 του φακέλου που ετοιμάστηκε από το Γραφείο Επάρχου Λεμεσού, αναφέρονται τα εξής: "Σε περίπτωση παραχώρησης της άδειας, θα προκύψει σφοδρή αντίδραση από μέρους της Επιτροπής του αρδευτικού τμήματος "ΣΥΤΖΙΕΣ" Διερώνας, οι οποίοι ανέφεραν ότι θα εγκαταλείψουν το έργο". Λόγω αυτής της αντίδρασης, ο Έπαρχος ζήτησε τις απόψεις του Διευθυντή του Τμήματος Γεωλογικής Επισκόπησης και ο Διευθυντής του Τμήματος Γεωλογικής Επισκόπησης στο Σημείωμα 33 με ημερομηνία 5/8/1986, αναφέρει το εξής: "Το σημείο που σκοπεύει ο αιτητής να ανορύξει γεώτρηση, βρίσκεται σε αρκετά μεγάλη απόσταση από την κυβερνητική γεώτρηση και δεν θα την επηρεάσει. Πιθανό όμως, να επηρεάσει πηγές, έστω και αν αυτές βρίσκονται σε απόσταση 900 ποδών από το σημείο της γεώτρησης του αιτητή".

20

25

30

Ο Έπαρχος, βασισμένος στο Σημείωμα 33 του Διευθυντή Τμήματος Γεωλογικής Επισκόπησης, αρνήθηκε να δώσει στον αιτητή άδεια ανόρυξης του λάκκου και η απόφαση αυτή, κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 22/8/1986.

35

Ο δικηγόρος του αιτητή, ισχυρίστηκε ότι το Τμήμα που είναι υπεύθυνο για τα υδροφόρα στρώματα, είναι το Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων και γι' αυτό το λόγο, η Νομοθεσία προνοεί όπως ληφθεί η συναίνεση (consentence) του Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων. Όταν δοθεί η άποψη του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, δεν υπάρχει πλέον διακριτική ευχέρεια στον Έπαρχο να απορρίψει

40

μια αίτηση. Και οτιδήποτε κάνει ο Έπαρχος που είναι αντίθετο με την άποψη του Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, τότε είναι υπέρβαση εξουσίας και θα πρέπει η απόφαση που λαμβάνεται με αυτό τον τρόπο, να ακυρώνεται από το Δικαστήριο.

5

Το εδάφιο (1) του άρθρου 4 του Περί Φρεάτων Νόμου, Κεφ. 351, όπως έχει τροποποιηθεί, αναφέρει τα εξής:

10 "4.(1) Notwithstanding anything in this or any other Law contained, where the Council of Ministers is satisfied that special measures for the conservation of water in any area are necessary in the public interest, whether for the protection of public water supplies or for the protection of water supplies used for industrial, domestic or
15 other purposes, the Council of ministers may make an Order defining such area and, thereupon, no permit for the sinking or construction of a well in any such area shall be issued by a District Officer and no variation or modification of any condition or restriction imposed in such a permit shall be issued by a District Officer and no variation or modification of any condition or
20 restriction imposed in such a permit shall be effected, save with the concurrence of the Chief of Water Development Officer."

Και σε πρόχειρη μετάφραση:

25 "4.(1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος ή οποιουδήποτε άλλου νόμου, όπου το Υπουργικό Συμβούλιο έχει ικανοποιηθεί ότι ειδικά μέτρα για τη συντήρηση ύδατος σε οποιαδήποτε περιοχή είναι αναγκαία για το δημόσιο συμφέρον είτε για την προστασία των δημόσιων υδάτινων πόρων, είτε για
30 την προστασία των υδάτινων πόρων που χρησιμοποιούνται για βιομηχανικούς ή άλλους σκοπούς ή για οικιακή χρήση, το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει διάταγμα που να καθορίζει την περιοχή αυτή, και ως εκ τούτου καμιά άδεια για ανόρυξη ή κατασκευή φρεάτος στην περιοχή αυτή δε θα εκδίδεται από τον Έπαρχο και καμιά τροποποίηση ή αλλαγή
35 οποιουδήποτε όρου ή περιορισμού που έχει τεθεί στην άδεια αυτή δεν μπορεί να επιτευχθεί εκτός με τη συγκατάθεση του Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων".

40 Και το εδάφιο (5) του ιδίου άρθρου, προνοεί τα ακόλουθα:

"(5) The Director of Water Development, in giving or withholding his concurrence under this section, shall have regard to the extent to which the general water situation in the area

(including its further development) or the requirements of prior users of water may be affected by the proposed well."

Και σε πρόχειρη μετάφραση:

5

"(5) Ο Διευθυντής του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, παρέχοντας ή όχι τη συγκατάθεσή του δυνάμει του άρθρου αυτού, θα πρέπει να λάβει δεόντως υπόψη την έκταση κατά την οποία η γενική κατάσταση του ύδατος στην περιοχή (περιλαμβανομένης και της περαιτέρω ανάπτυξης) ή οι απαιτήσεις προηγούμενων ιδιοκτητών διατρήσεων δυνατό να επηρεαστούν από το προτεινόμενο φρέαρ."

10

Τελικά το εδάφιο (7) του ίδιου άρθρου, προνοεί τα εξής:

15

"Notwithstanding that a permit may have been granted by the Commissioner under section 3 or 15 of this Law, no well shall be sunk or constructed within a distance of six hundred feet of any point of any chain or system of wells whereby underground water flows to the surface or of any spring or source of any water which flows naturally to the surface or within eighty feet of any other well from which water is raised to the surface by any means whatsoever if, by the sinking or the construction of any such well, the amount of water in any such chain or system of wells or spring or source or other well is or is likely to be substantially diminished."

20

25

Και σε πρόχειρη μετάφραση:

"Ανεξάρτητα από το κατά πόσο δυνατό έχει παραχωρηθεί άδεια από τον Έφορο δυνάμει των άρθρων 3 ή 15 του νόμου αυτού, κανένα φρέαρ δε θα ανορυγνύεται ή κατασκευάζεται σε απόσταση εξαικοσίων ποδών από οποιοδήποτε σημείο αλυσίδας φρεάτων (λαγούμια), απ' όπου ρέει υπόγειον ύδωρ στην επιφάνεια ή από οποιαδήποτε φυσική πηγή από την οποία εκπηγάξει ύδωρ, ή εντός ογδόντα ποδών από οποιοδήποτε άλλο φρέαρ από το οποίο αντλείται στην επιφάνεια ύδωρ με οποιοδήποτε τρόπο, εφόσον με την ανόρυξη ή κατασκευή του φρεάτος αυτού, η ποσότητα ύδατος σε οποιαδήποτε αλυσίδα φρεάτων ή πηγή ή άλλο φρέαρ ελαττώνεται ή δυνατό να ελαττωθεί ουσιαστικά."

30

35

40

Κατά συνέπεια, σύμφωνα με τη νομολογία, όταν μια περιοχή έχει κηρυχθεί ως προστατευόμενη περιοχή σύμφωνα με το εδάφιο (1) του άρθρου 4 του Κεφ. 351, ο Έπαρχος δεν μπορεί να εκδώσει άδεια για την ανόρυξη λάκκου, εκτός με τη συναίνεση

(conspicence), του Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων.

Επίσης, με βάση το εδάφιο (7) του ίδιου άρθρου, ο Έπαρχος πρέπει να εξετάσει κατά πόσον η αιτούμενη διάτρηση είναι πέραν των 5
600 ποδών από οποιαδήποτε πηγή ή αλυσίδα φρεάτων (λαγούμια) ή πέραν των 80 ποδών από οποιοδήποτε λάκκο. Εάν η αιτούμενη διάτρηση είναι μικρότερη από τις πιο πάνω αποστάσεις, τότε ο Έπαρχος μπορεί να αρνηθεί άδεια ανορύξεως διάτρησης, νοουμένου ότι η ποσότητα του νερού επηρεάζει ή δυνατό να επηρεάσει ου- 10
σιωδώς την ποσότητα του νερού στις άλλες πηγές ή λάκκους.

Στην προκειμένη περίπτωση, η αιτούμενη ανόρυξη βρίσκεται σε απόσταση περίπου 800 ποδών, σύμφωνα με την έκθεση του Δι- 15
ευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων και περίπου 700 πο-
δών σύμφωνα με το Τεκμήριο 2. Επίσης, ο Διευθυντής του Τμή-
ματος Αναπτύξεως Υδάτων, στις 20/5/86, υιοθέτησε τις απόψεις του σημειώματος 23, που φέρουν ημερομηνία 3/4/1984. Το σημεί-
ωμα 23, συστήνει την έκδοση άδειας ανόρυξης λάκκου στον αιτη-
τή, με όρους όπως ανέφερα πιο πάνω.

20 Ο Διευθυντής του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, έδωσε τη γνώμη του με βάση το εδάφιο (5) του άρθρου 4 του Κεφ. 351, δη-
λαδή αφού έλαβε δεόντως υπόψη την έκταση κατά την οποία η γε-
νική κατάσταση του ύδατος στην περιοχή και τις απαιτήσεις ιδιό- 25
κτητων διατρήσεων που δυνατό να επηρεάζονταν από την αιτού-
μενη διάτρηση. Αφού ο Έπαρχος πήρε την άποψη του Διευθυντή
του Τμήματος Αναπτύξεως Υδάτων, όφειλε να αποφασίσει για
την αιτούμενη ανόρυξη. Η άποψη του Διευθυντή του Τμήματος
30 Γεωλογικής Επισκόπησης ήταν γεγονός ήσσονος σημασίας, που
ανεξάρτητα από το περιεχόμενό της, δε μπορούσε να έχει ουσια-
στική επίδραση στην απόφαση. Ήδη ο Έπαρχος είχε ενώπιόν του
τα απαιτούμενα από το νόμο στοιχεία και επί τη βάσει αυτών
όφειλε να προχωρήσει στη λήψη της απόφασής του. Η διαμόρφω-
ση της άποψής του κατά τρόπο αντίθετο απ' ότι τα αντικειμενικά
35 στοιχεία και η γνώμη του Διευθυντή του Τμήματος Αναπτύξεως
Υδάτων υποστηρίζουν, και επί τη βάσει στοιχείων άλλων που δεν
προβλέπονται στο νόμο, καθιστά την απόφαση πλημμελή για κα-
κή χρήση της διακριτικής ευχέρειας και υπέρβαση εξουσίας.

40 Για τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή επιτυγχάνει και η επί-
δικη απόφαση ακυρώνεται, με έξοδα εις βάρος των καθ' ων η αί-
τηση. Τα έξοδα να υπολογισθούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.